

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Die 8. Ianuarii. De præsentatione pueri Iesu in templo, & Purificatione
Virginis Matris. Non quid liceat, sed quid magis expediat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

DIE VIII. IANUARIJ,
NISI SIT DOMINICA.

DE PRÆSENTATIONE PUERI JESU,
IN TEMPLO:

ET DE PURIFICATIONE VIRGINIS MATRIS.

Postquam impleti sunt dies purgationis eius, secundum Legem Moysi, tulerunt illum in Ierusalem, ut sisterent eum Domino. LUC. 2.

VERITAS PRACTICA.

Non quid liceat, sed quid magis expediat.

SENSVS EST, Quod cum multa liceant, quæ non expediunt, tunc in eorum electione, magis attendendum quid expediat, quàm quid liceat; seu quod idem est, Non ita est attendendum quid liceat, quàm quid expediat.

RATIO EST, Quia quando aliqua licent ex uno capite? Et non licent ex alio, tunc potius attendendum est caput ex quo non licent, quàm aliud ex quo licent.

Sed quando non expediunt, perinde est ac si ex hoc capite non licent, tamen si ex alio licent.

Ergo tunc potius attendendum non quid liceat, sed quid magis expediat; Exemplo sanctissima Virgini Mariæ, quod tamen paucè respiciamus ad imitandum.

I. F U N C T U M.

Exod. 13.
Levit. 12.

IUDÆA Mulier si suscepto semine masculinum peperisset, duplici lege tenebatur se sistere Jerosolymis, quadragesimo à partu die: altera quæ se purificaret, alterâ quæ filium Deo tunc offerret. Neutrâ vero lege Beatissima Virgo parens obligabatur tum quia Mater erat Virgo, quæ non suscepto semine pepererat, tum quia Filius erat ipse Legislator, & Deo Patri oblati antequam natus. Utriquè ramen legi obedire voluit, non quid liceret, sed quid magis expediret attendens. Id enim ita expediebat, non modè ratione Filij qui venerat non legem solvere sed adimplere, verùm & consideratione ipsius Matris, quæ multa & luculenta in hoc bono opere, virtutum exempla, cogitatione & imitatione colenda nobis reliquit.

Qualis quantaquè Humilitas, sic apparere purificandam quasi unam ex immundis mulieribus!

Qualis amor Puritatis, sic velle amplius, quantum id fieri posset, purificari! Qualis Religio & Devotio, in offerendo Filio pro salute totius humani generis? Quale Paupertatis studium in pullis columbarum simul oblatis, quæ erat expressa nota pauperum? Qualis deniquè Obedientiæ perfectio, seu perfectionis integritas, nulla re velle prorsus deesse officio, ubi tamen nullum erat officij debitum! Admirare, congaude, & illos imprimis affectus exprime, qui Veritati propositæ ad imitandum magis erunt conformes. Est enim utilissima Veritas & in praxim frequentissima, *Ve non quod nobis liceat in multis quæ occurrunt, sed quid magis expediat, attendamus.*

Et quidem Ratio posset duci à consideratione maioris boni propter quod multa non expediunt, quæ alioquin licent; quo uno motivo non est dubium quin sanctissima Virgo Mater moveretur; sed quia pauci sic inventur majus illud & perfectius bonum ad quod ex præcepto non tenentur, visum est potius Rationem petere à malo quod incurritur, nisi Veritas observetur.

Sic autem procedit Ratio; Quando aliqua licent ex uno capite, quæ non licent ex alio, tunc potius attendendum est caput ex quo non licent, quàm aliud ex quo licent. Nam ut supra consideratum est, bonum quidem omitti potest, malum autem nunquam committi! Unde si quid ex se suaquè natura vel specie, licitum & indifferens, aut etiam bonum est, ut oratio, jejunium, mortificatio corporalis, aut quid simile: si tamen ex alio capite vitietur aliquâ peccati notâ, ut quod vetetur à superiore, vel quod graviter offendat sanitatem; vel quod manifestè majus impediatur bonum: Nonnè tunc omittendum esset istud opus, licet ex se licitum, licet bonum? Nonnè tunc potius spectandum illud esset caput ex quo malum est, quia vitium & non licet, quàm aliud ex quo liceret? Sic fuit sanctus Bernardus

Die. 2. Jan.

F 3 nardus

Serm 7. in Cant.
 nardus in propriam voluntatem, Grande malum propria voluntas quã sit ut bona sua, tibi bona non sint. Expende accuratius quã id verum, & tibi proprium.

II. PUNCTUM.

SED quando res non expediunt, perinde est ex hoc capite ac si non liceret, nisi ex alio licent.

De his enim rebus hic agitur quã ita licent & non expediunt, ut ex qua parte non expediunt, non liceant, quia nempe sine notabili detrimento proprio, vel scandalo proximi, aut aliquo simili damno non possint fieri.

Ecclesi. 17.
30. Mor. 86.
Prov. 19.
 Tale est Sacerdoti vel Religioso tractare aliquid sæculare liberius. Tale & uni Religioso vel sæculari aliquid quod non alteri conveniret, propter diversam conditionem, vel temperamentum naturale, vel aliquam aliam circumstantiam: Unde Sapiens sapientissimè; *Fili in vita tua tenta animam tuam, & si fuerit nequam, non des illi potestatem: Non enim omnibus omnia expediunt & non omni anima omne genus placet.* SÆPE alii officunt, quã alijs prosunt, inquit sanctus Gregorius, nam & plerumquẽ herba quã hæc animalia resciumt, alia occidunt, & levius sibi equos mitigat, catulos instigat, & medicamentum quod hunc morbum imminuit, alteri vires jungit; & panis qui vitam foris voborat, pavulorum necat. Hinc divinum illud, *Noxæ respsum; Et aptè Supiens; Vbi non est scientia anima, non est bonum.* Habetne hanc scientiam? Nosti ne respsum; quid noceat, vel quid magis prosit ad salutem?

III. PUNCTUM.

I. Cor. 10.
ERGO tunc potius attendendum, non quid liceat, sed quid magis expediat; Quia cum non liceat ex qua parte non expedit, hoc est spectandum potius quod non licet, quã quod licet. *Omnia mihi licent, inquit Apostolus, sed non omnia expediunt.* Atquẽ iterum in eadem Epistola; *Omnia mihi licent, sed non omnia adificiant.* Ex quibus locis & verbis, Veritas nostra valdè confirmatur. Nam ibi quæstio erat de litibus non agitan- dis à Christiano apud infideles, & de Idolothytis non manducandis: quæ duo per se erant licita, sed non erant ædificationis, imo scandali & offensionis, ac proinde non expediebant: & sic considerata, erant velut mala & illicita, nec

minus fugienda, quã si per se mala fuissent. Undè idem Apostolus. *Noli propter escam destrueres opus Dei: omnia quidem sunt manda, sed malum est illi qui per offendiculum manducat.* Idemquẽ alibi; *Sic peccantes in fratres, & percussiones conscientiam eorum infirmam, in Christum peccatis.* Quapropter si esca scandalizat fratrem meum, non manducabo carnem in aeternum, ne fratrem meum scandalizem.

Rom. 14.
1. Cor. 8.
Hebr. 13.
Ioan. 16.
Sap. 2.
Pf. 124.
1. Petr. 2.
 Sic planè tibi dicendum de his omnibus quæ quotidianã experientia potes observare tibi non expedire, tametsi liceant; *Non quid liceat, sed quid magis expediat, attendendum.* Hoc enim non expedit vobis, inquit Apostolus, hoc unum affert quo illis persuadeat quod persuadendum proponit. Sic Christo Domino quanta licebant in vita Iphus, si his uti voluisset? Sed quia non expediebat tibi, at aliter viveret, idcirco sic vitam instituit, sicquẽ à se instituta vitæ rationem hanc reddit, *Quia si tibi expedit.* Quare ab eo cur ita natus, cur circumcisus, cur fugatus in Ægyptum, cur ita mortuus, cur denique in cælum rediit, expedit, inquit, vobis, ut ego vadam. Non quid liceat, sed quid magis expediat, hoc attendo. Tu verò quid dicis ne abstineas licitis, ne te tuis privas commodis, aut ne arctius quã velles, te constingas? Quid excusas? Quid objicis? Non est inquis, culpa lethifera, non est obligatio, *Sit fortitudo nostra, lex Iustitia,* quidquid possumus circa gravem culpam, hoc deum liceat, & quicquid licet, hoc intrepidè audeamus. O vocem effrenatæ licentiæ! Quàm rectè dictum à Propheta: *Declinantes in obligationes adducet Dominus cum operantibus iniquitatem?* Si tantum respicis quod ex præcepto te obligat, si non quid expediat, sed quid tibi liceat in agendo spectas, non eris immunis à peccato, non eris innocens illa licentia; aut illa citò peribit innocentia. Nequẽ enim tenetur ipse Deus tibi conferre Gratias quibus abuteris, & quibus privatus corrues. *Quasi liberi & non quasi velamen habentes malitia, libertatem; sed sicut servi Dei.*

Vide in festo Purificationis Beatæ Virginis,

DIE